

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 464: Người Phát Tâm Đại Bi, Cũng Không Được Nóng Vội

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 040)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Người phát tâm đại bi, cũng không được nóng vội.】

Có một số người tính tình rất nóng vội, luôn hy vọng mau chóng thành tựu, điều đó là rất khó. Thời tiết nhân duyên chưa đến thì hãy từ từ chờ đợi, không được khẩn trương, nóng vội. Việc tốt, từ xưa đã có câu “hảo sự đa ma” (việc tốt thường gặp nhiều trắc trở), làm gì có chuyện dễ dàng thành tựu đến thế? Sự thành tựu của một việc tốt, ở đây nói thời tiết nhân duyên là không thể gượng ép; thứ nhất là phước báo của chính mình hiện tiền, thứ hai là chúng sanh có phước, thì việc tốt này mới có thể thành tựu. Phước báo của mình hiện tiền, nhưng chúng sanh không có phước, thì việc này cũng không thể làm được.

Ví như chính chúng ta có phước báo, phước báo hiện tiền rồi, tôi muốn làm một việc tốt, xây dựng một đạo tràng ở nơi này, thỉnh pháp sư đến hoằng pháp lợi sanh, đó là một việc tốt! Học theo trưởng giả Tu Đạt Đa, xây dựng Tịnh xá Kỳ Viên (Kỳ Thọ Cấp Cô Độc Viên), nhưng kết quả pháp sư thỉnh đến chưa được mấy ngày, ngày nào cũng đánh nhau, tranh giành tài sản của chùa, như thế chẳng phải là xong rồi sao, việc tốt lại biến thành việc xấu. Đây là do phước báo của chúng sanh không hiện tiền! Cần phải có vô số nhân duyên hội đủ lại với nhau, thì việc tốt đó mới thực sự thành tựu, không hề dễ dàng! Trong mọi phương diện, nếu có một phương diện không thành tựu, thì sẽ có khiếm khuyết, sẽ để lại điều đáng tiếc. Cho nên điều này đòi hỏi phải có trí huệ; không có trí huệ để quán sát, không có sự điềm tĩnh và tỉnh táo, thì sẽ quá khó. Kim Cang Bát Nhã chính là dạy chúng ta có năng lực quán sát, có năng lực quyết trạch (lựa chọn).

【Bởi vì căn cơ và giáo pháp cần phải khế hợp với nhau】

Chính là như tôi vừa mới nói, “giáo” là giáo hóa, “cơ” là căn cơ của chúng sanh đã chín muồi, thì pháp duyên mới thù thắng. Người dạy có công đức, người học được độ, mới có được hiệu quả tốt đẹp như vậy, cho nên mọi việc đều không thể nóng vội. Cái nhân duyên này, liệu có phương pháp nào để thúc đẩy nó thành tựu hay không? Điều này là có thể. Dùng phương pháp gì để thúc đẩy? Đoạn ác tu thiện, tích đức, hồi hướng cho tất cả chúng sanh, đây chính là phương pháp chính xác, là phương pháp đúng đắn. Nếu như dùng những phương pháp khác, dùng thủ đoạn gì đó, thì có thể càng làm càng hỏng bét, không những cơ duyên không thể đến sớm hơn, mà ngược lại có thể bị lùi lại phía sau. Cho nên cần phải đoạn ác tu thiện, tích công lũy đức.